

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS BESLUT (sjunde avdelningen)

den 6 oktober 2015*

”Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Jordbruk — Förordning (EG) nr 510/2006 — Registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar — Registrering av beteckningen ’Edam Holland’ — Producenter som använder benämningen ’edam’ — Berättigat intresse av att väcka talan saknas”

I mål C-517/14 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 14 november 2014,

Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V., Berlin (Tyskland), företrätt av M. Loschelder och V. Schoene, Rechtsanwälte,

klagande,

i vilket de andra parterna är:

Europeiska kommissionen, företräd av B. Schima, J. Guillem Carrau och G. von Rintelen, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans,

Konungariket Nederländerna, företrätt av B. Koopman och M. Bulterman, båda i egenskap av ombud,

Nederlandse Zuivelorganisatie, Zoetermeer (Nederländerna), företräd av P. van Ginneken och G. Béquet, advocaten,

intervenienter i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (sjunde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.-C. Bonichot samt domarna J.L. da Cruz Vilaça och C. Lycourgos (referent),

generaladvokat: J. Kokott,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

* Rättegångsspråk: tyska.

med hänsyn till att domstolen, efter att ha hört generaladvokaten, har beslutat att i enlighet med artikel 181 i domstolens rättegångsregler avgöra målet genom särskilt uppsatt beslut som är motiverat, följande

Beslut

- 1 Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. har yrkat att domstolen ska upphäva det av Europeiska unionens tribunal meddelade beslutet Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse/kommissionen (T-112/11, EU:T:2014:752) (nedan kallat det överklagade beslutet). Genom detta beslut avvisade tribunalen klagandens talan om ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EU) nr 1121/2010 av den 2 december 2010 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Edam Holland (SGB)] (EUT L 317, s. 14) (nedan kallad den omtvistade förordningen).

Tillämpliga bestämmelser

Förordning (EG) nr 510/2006

- 2 Rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 93, s. 12) (nedan kallad grundförordningen) var fortfarande i kraft vid tidpunkten för de omtvistade faktiska omständigheterna. Skäl 14 i denna förordning hade följande lydelse:

”Registreringsförfarandet bör ge varje fysisk eller juridisk person som har ett legitimt intresse i en medlemsstat eller ett tredjeland möjlighet att tillvarata sina rättigheter genom att göra invändningar.”

- 3 I artikel 7.1 och 7.2 i grundförordningen föreskrevs följande:

”1. Inom sex månader räknat från den dag då det offentliggörande som avses i artikel 6.2 första stycket har ägt rum i *Europeiska unionens officiella tidning* får medlemsstaterna eller tredjeländer göra invändningar mot den föreslagna registreringen genom att till [Europeiska] kommissionen lämna in en motiverad förklaring.

2. Alla fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse, är etablerade eller bosatta i en annan medlemsstat än den som har begärt registreringen eller i ett tredjeland kan också göra invändningar mot den föreslagna registreringen genom att lämna in en motiverad förklaring.

Fysiska eller juridiska personer som är etablerade eller bosatta i en medlemsstat skall lämna in sina motiverade förklaringar i den medlemsstaten inom den tidsfrist för invändningar som fastställs i punkt 1.

...”

- 4 I artikel 13.1 andra stycket i samma förordning föreskrevs följande:

”När det i en registrerad beteckning ingår en benämning på en jordbruksprodukt eller ett livsmedel och denna benämning anses generisk, skall det inte anses strida mot bestämmelserna i första stycket led a eller b att använda denna generiska benämning om jordbruksprodukten eller livsmedlet i fråga.”

Den omtvistade förordningen

- 5 I skäl 8 i den omtvistade förordningen anges följande:

”De parter som reste invändningar hänvisade inte till hela namnet ’Edam Holland’ när de hävdade att registreringen skulle utgöra ett hot mot förekomsten av namn, varumärken eller produkter och att det namn som föreslås för registrering är ett sortnamn, utan endast till en del av namnet, nämligen ’Edam’. Skyddet avser emellertid hela uttrycket ’Edam Holland’. Enligt andra stycket i artikel 13.1 i [grund]förordningen kan uttrycket ’Edam’ även fortsättningsvis användas, förutsatt att principerna och bestämmelserna i unionens rättsordning följs. För tydlighetens skull har produktspecifikationen och dess sammanfattning ändrats i enlighet med detta.”

- 6 I artikel 1 i nämnda förordning föreskrivs följande:

”Den beteckning som anges i bilaga I till denna förordning ska registreras.

Utan hinder av [första stycket] får namnet ’Edam’ även fortsättningsvis användas inom Europeiska unionen [förutsatt att] principerna och bestämmelserna i unionens rättsordning följs.”

- 7 Bilaga II i samma förordning innehåller följande uppgifter:

”...

4. Produktspecifikation ...

4.1. Namn ’Edam Holland’

4.2. Beskrivning Edam Holland är en naturligt mognad ost av halvhård typ. Den produceras i Nederländerna av komjolk från nederländska mjölgårdar och får mogna i mogningsrum tills den är klar att konsumeras. ...”

Bakgrund till tvisten

- 8 I punkterna 1–7 i det överklagade beslutet redogjordes för bakgrunden till tvisten enligt följande:

”1 [Kommissionen] offentliggjorde den 1 mars 2008 en ansökan om registrering i enlighet med artikel 6.2 i [grundförordningen]. Denna ansökan kom från Nederländse Zuivelorganisatie (nedan kallad NZO) och ingavs till kommissionen av Konungariket Nederländerna. Ansökan avsåg registrering av den skyddade geografiska beteckningen ’Edam Holland’ [(nedan kallad den aktuella geografiska beteckningen)].

2 Den 26 juni 2008 framställde [klaganden], Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV, en invändning till de tyska myndigheterna mot registreringen av den aktuella skyddade geografiska beteckningen, i enlighet med artikel 7.2 i [grundförordningen].

3 I invändningen uppgav [klaganden] sig vara en branschorganisation för producenter och distributörer av Edamerost. De företag som är medlemmar i organisationen sålde år 2007 141 385 ton Edamerost (varav 94 361 ton kom från deras egen produktion). Till stöd för sin invändning angav [klaganden] bland annat att registreringen av benämningen ’Edam Holland’, i avsaknad av en uttrycklig precisering, inverkar på möjligheten att använda den generiska benämningen ’edam’.

- 4 Den 18 juli 2008 inkom Förbundsrepubliken Tyskland till kommissionen med en invändning mot registrering av den aktuella skyddade geografiska beteckningen. [Klagandens] invändning av den 26 juni 2008 (punkt 2 ovan) hade bifogats Förbundsrepubliken Tysklands invändning.
- 5 Den 21 oktober 2008 meddelade kommissionen Konungariket Nederländerna att den ansåg att Förbundsrepubliken Tysklands invändning kunde prövas. Kommissionen uppmanade även Konungariket Nederländerna och Förbundsrepubliken Tyskland att inleda lämpligt samråd i syfte att nå en överenskommelse, i den mening som avses i artikel 7.5 i [grundförordningen].
- 6 Den 29 maj 2009 upplyste Konungariket Nederländerna kommissionen om att det inte gått att nå en överenskommelse med, bland annat, Förbundsrepubliken Tyskland.
- 7 Den 2 december 2010 antog kommissionen [den omtvistade förordningen]. I produktspecifikationen för den aktuella skyddade geografiska beteckningen anges bland annat att osten 'Edam Holland' produceras i Nederländerna av komjolk från nederländska mjölkgårdar (punkt 4.2 i produktspecifikationen)."

Förfarandet vid tribunalen och det överklagade beslutet

- 9 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 23 februari 2011 väckte klaganden talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen.
- 10 Konungariket Nederländerna och NZO tilläts att intervensera till stöd för kommissionens yrkande att talan skulle ogillas.
- 11 Tribunalen ansåg att den hade fått tillräckliga upplysningar genom handlingarna i målet för att enligt artikel 113 i tribunalens rättegångsregler kunna meddela beslut utan att fortsätta förfarandet och slog fast att talan skulle avvisas.

Parternas yrkanden

- 12 Klaganden har yrkat att domstolen ska
 - i första hand upphäva det överklagade beslutet och ogiltigförklara den omtvistade förordningen,
 - i andra hand, upphäva det överklagade beslutet och återförvisa målet till tribunalen, samt
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.
- 13 Kommissionen har yrkat att domstolen ska
 - ogilla överklagandet, och
 - förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.
- 14 Konungariket Nederländerna har yrkat att domstolen ska ogilla överklagandet.
- 15 NZO har yrkat att domstolen ska
 - i första hand, ogilla överklagandet,
 - i andra hand, om överklagandet skulle bifallas, återförvisa målet till tribunalen, och

- i tredje hand, om överklagandet skulle bifallas och domstolen skulle besluta att själv avgöra målet, slå fast att den omtvistade förordningen ska fortsätta att gälla.

Prövning av överklagandet

- 16 Enligt artikel 181 i domstolens rättegångsregler får domstolen, om det är uppenbart att överklagandet helt eller delvis inte kan tas upp till prövning, eller helt eller delvis är ogrundat, på förslag av referenten och efter att ha hört generaladvokaten, genom ett särskilt uppsatt beslut som är motiverat helt eller delvis avvisa eller ogilla överklagandet.
- 17 Nämnda bestämmelse ska tillämpas på förevarande överklagande.
- 18 Klaganden har till stöd för sitt överklagande åberopat fyra grunder.

Den första grunden

Klagandens argument

- 19 Klaganden har genom den första grunden gjort gällande att tribunalens underlåtenhet att slå fast att klaganden hade talerätt till följd av att det i den omtvistade förordningen inte preciseras att ordet "edam" är generiskt i den mening som avses i artikel 13.1 andra stycket i grundförordningen och att det därför kan fortsätta att användas för saluföring av ost utgjorde felaktig rättstillämpning. Denna brist på precisering är enligt klaganden till allvarlig skada för klagandens rättsliga ställning, eftersom det följer av domstolens praxis att det ska presumeras att varje beståndsdel i en sammansatt benämning är skyddad separat. Klagandebolagets talerätt är enligt bolaget således styrkt och tribunalen saknade grund för att avvisa talan.
- 20 Kommissionen har bestritt klagandens argument.

Domstolens bedömning

- 21 I skäl 8 i den omtvistade förordningen anges, med uttrycklig hänvisning till artikel 13.1 andra stycket i grundförordningen, att "uttrycket 'Edam' även fortsättningsvis [kan] användas". I nämnda artikel i grundförordningen föreskrevs nämligen att när det i en beteckning som är upptagen i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar ingår en benämning på en jordbruksprodukt eller ett livsmedel och denna benämning anses generisk, ska kommersiellt bruk av denna benämning inte anses undergräva skyddet för den registrerade beteckningen. Det var på grund av detta som kommissionen i artikel 1 i den omtvistade förordningen beslutade att benämningen "edam" trots registreringen av den aktuella skyddade geografiska beteckningen kunde fortsätta att användas inom unionen förutsatt att principerna och bestämmelserna i unionens rättsordning följs.
- 22 Härav följer att det inte var fråga om felaktig rättstillämpning när tribunalen i punkterna 29 och 30 i det överklagade beslutet fann att en eventuell ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen inte skulle innebära någon fördel för klagandens medlemmar, eftersom det föreskrivs i nämnda förordning att benämningen "edam" kan fortsätta att användas, bland annat för marknadsföring av ost, förutsatt att tillämpliga principer och bestämmelser i unionens rättsordning iakttas.
- 23 Av det ovan anförda följer att det är uppenbart att överklagandet inte kan vinna bifall på den första grunden.

Den andra grunden

Klagandens argument

- 24 Genom den andra grunden har klaganden gjort gällande att tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheter på vilka klaganden grundade sitt argument att den omtvistade förordningen medför ett hinder för medlemmarnas ekonomiska verksamhet bestående i att leverera mjölk till Nederländerna som sedan kan användas för tillverkning av edamerost. Till stöd för den andra grunden har klaganden hänvisat till faktiska omständigheter och bevisning avsedda att styrka att dessa leveranser verkligen ägde rum, framhållit att ingen annan part i förfarandet har bestritt klagandens påståenden i detta avseende och gjort gällande att tribunalens slutsats att klagandens argument saknade stöd i de faktiska omständigheterna byggde på en missuppfattning av dessa omständigheter. Klaganden har vidare anfört att tribunalen i flera avseenden missuppfattade de faktiska omständigheter på vilka den sedan grundade sig i punkt 41 i det överklagade beslutet.
- 25 Kommissionen har bestritt klaganden argument till stöd för denna grund.

Domstolens bedömning

- 26 Det ska inledningsvis påpekas att det framgår av artikel 256.1 FEUF och artikel 58 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol att ett överklagande till domstolen är begränsat till rättsfrågor. Tribunalen är ensam behörig att fastställa och bedöma de relevanta faktiska omständigheterna och att bedöma bevisningen. Bedömningen av de faktiska omständigheterna och bevisningen utgör således inte, med undantag för då tribunalen har missuppfattat dessa uppgifter, en rättsfråga som ska prövas av domstolen inom ramen för ett överklagande (dom ICF/kommissionen, C-467/13 P, EU:C:2014:2274, punkt 26 och där angiven rättspraxis).
- 27 I det nu aktuella fallet har klaganden till stöd för den andra grunden enbart hänvisat till de faktiska omständigheter och till den bevisning som framställdes vid tribunalen angående mjölkkvantiteter som levererats av vissa av dess medlemmar till Nederländerna till stöd för att medlemmarnas ekonomiska verksamhet hindras av den omtvistade förordningen, eftersom de inte längre kan sälja mjölk producerad i Tyskland för tillverkning i Nederländerna av ost skyddad av den aktuella skyddade geografiska beteckningen. Klaganden har sålunda hemställt att domstolen ska fastställa och bedöma de faktiska omständigheterna utan att ange på vilket sätt tribunalen skulle ha missuppfattat dessa uppgifter, vilket inte omfattas av domstolens behörighet.
- 28 Klaganden har vidare anfört vissa argument avseende punkt 41 i det överklagade beslutet, där tribunalen fann att klaganden inte kunde föra talan vid tribunalen för att företräda de av sina medlemmar som producerar mjölk. Beträffande dessa argument räcker det att konstatera att de, såsom sökanden själv har medgett i punkt 32 i sitt överklagande, avser överflödiga skäl. Dessa argument ska således underkännas såsom verkningslösa, eftersom de under alla omständigheter inte kan medföra ogiltigförklaring av det överklagade beslutet.
- 29 Av vad som anförts ovan följer att det är uppenbart att överklagandet ska avvisas såvitt avser den andra grunden.

Den tredje grunden

Klagandens argument

- 30 Klaganden har genom sin tredje grund gjort gällande felaktig rättstillämpning med hänvisning till att tribunalen underlät att slå fast att klaganden hade talerätt till följd av bolagets invändningsrätt enligt grundförordningen.
- 31 Kommissionen har bestritt klagandens argument till stöd för denna grund.

Domstolens bedömning

- 32 I artikel 7.2 första stycket i grundförordningen föreskrevs att alla fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse, är etablerade eller bosatta i en annan medlemsstat än den som har begärt registreringen av den skyddade ursprungsbeteckningen eller den skyddade geografiska beteckningen eller i ett tredjeland kan göra invändningar mot den föreslagna registreringen genom att lämna in en motiverad förklaring.
- 33 I artikel 7.2 andra stycket i samma förordning föreskrivs emellertid att personer som är etablerade eller bosatta i en medlemsstat ska lämna in sina motiverade förklaringar i den medlemsstaten för att medlemsstaten ska kunna utöva den rätt till invändning som följer av artikel 7.1.
- 34 Det var således inte fråga om felaktig rättstillämpning när tribunalen i punkt 42 i det överklagade beslutet fann att fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse, och är etablerade eller bosatta i en medlemsstat inte kan lämna in invändningar direkt till kommissionen.
- 35 Under dessa omständigheter är det uppenbart att överklagandet inte kan vinna bifall på den tredje grunden.

Den fjärde grunden

Klagandens argument

- 36 Klaganden har genom sin fjärde grund gjort gällande att dess medlemmar hamnar i ett konkurrensförhållande till de nederländska ostproducenter som får skydd genom den aktuella skyddade geografiska beteckningen. Enligt klaganden visar de många varor som marknadsförs under benämningen "edam" och den risk för förväxling som konsumenten är utsatt för att alla varor med benämningen "edam" konkurrerar på marknaden.
- 37 Klaganden har dessutom gjort gällande att tribunalen inte har iakttagit bolagets rätt att yttra sig. Tribunalen var nämligen skyldig att ge parterna möjlighet att komplettera sina argument avseende förekomsten av en konkurrenssituation mellan å ena sidan de varor som säljs under namnet "edam" av klagandens medlemmar och å andra sidan de varor som säljs under den aktuella skyddade geografiska beteckningen, eftersom tribunalen ansåg att klaganden inte hade styrkt detta konkurrensförhållande trots att kommissionen hade funnit att klagandens invändning mot den aktuella skyddade geografiska beteckningen kunde prövas och således hade medgett att klaganden hade ett sådant legitimt intresse som enligt artikel 7.2 i grundförordningen krävs för att rätt till en sådan invändning ska föreligga.
- 38 Klaganden har även bestritt tribunalens överväganden i punkterna 44–46 i det överklagade beslutet där tribunalen konstaterade att grundförordningen syftar till att säkerställa konkurrens på lika villkor för varor med ursprungsbeteckningar, att syftet med den omtvistade förordningen inte var att ta bort

någon rätt som klagandens medlemmar innehar och att klagandens argument under alla omständigheter inte kan anses styrka att nämnda medlemmar är direkt berörda av nämnda förordning.

39 Kommissionen har bestritt de argument som klaganden har anfört till stöd för denna grund.

Domstolens bedömning

40 Såvitt för det första avser argumentet att det eventuellt finns ett konkurrensförhållande mellan de nederländska producenterna av ostar som skyddas av den aktuella skyddade geografiska beteckningen och klagandens medlemmar räcker det att konstatera att klaganden enbart har upprepat vissa delar av innehållet i sin ansökan i första instans och gjort gällande att tribunalen missuppfattade den bevisning och de faktiska omständigheter som klaganden lade fram vid tribunalen, utan att därvid ange i vad denna missuppfattning skulle bestå. Det är således uppenbart att klagandens argument i detta avseende inte kan tas upp till sakprövning.

41 Vad gäller klagandens argument att tribunalen åsidosatte klagandens rätt att yttra sig gör domstolen följande bedömning. Utan att det är nödvändigt att pröva huruvida kommissionen verkligen medgav att klaganden hade ett legitimt intresse i den mening som avses i artikel 7.2 i grundförordningen, räcker det att påpeka att tribunalen den 15 november 2013 som en processledningsåtgärd beredde parterna tillfälle att yttra sig rörande flera frågor, däribland klagandens talerätt. Härav följer att klagandens argument att tribunalen åsidosatte dess rätt att yttra sig är uppenbart ogrundat.

42 Såvitt slutligen avser klagandens argument avseende punkterna 44–46 i det överklagade beslutet konstaterar domstolen, såsom klaganden själv har medgett i punkterna 58, 61 och 63 i sitt överklagande, att dessa punkter avser överflödiga skäl, vilket innebär att klagandens argument i detta avseende ska anses verkningslösa.

43 Av samtliga ovan anförda skäl följer att det är uppenbart att den fjärde grunden delvis inte kan tas upp till sakprövning och i övrigt är ogrundad.

44 Under dessa omständigheter ska överklagandet ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

45 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i dessa rättegångsregler ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats.

46 Kommissionen har yrkat att klaganden ska ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet ska kommissionens yrkande bifallas.

47 Enligt artikel 140.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i dessa rättegångsregler ska tillämpas i mål om överklagande, ska Konungariket Nederländerna bära sina rättegångskostnader.

48 I enlighet med artikel 184.4 i nämnda rättegångsregler ska även NZO bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjunde avdelningen) följande:

1) Överklagandet ogillas.

2) Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. ska ersätta rättegångskostnaderna.

3) Konungariket Nederländerna och Nederlandse Zuivelorganisatie ska bära sina rättegångskostnader.

Underskrifter